

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.599 van 14 november 2017
in de zaak A. 223.531/XIV-37.538**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 3. XXXXX
 4. XXXXX
 5. XXXXX
 6. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kathleen Dassen
 kantoor houdend te 2070 Burcht
 Pastoor Coplaan 241
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 13 oktober 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 191.938 van 13 september 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 23 oktober 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen' (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht "door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling". In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip "belang" derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven. (*Parl. St. Kamer*, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij zijn beroep tot nietigverklaring indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook. Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Als administratieve cassatierechter komt het de Raad van State niet toe zelf te oordelen of een verzoeker al dan niet over het vereiste belang beschikte bij zijn beroep tot nietigverklaring. Hij kan desgevraagd wel nagaan of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zonder schending van de wet het ontbreken van het vereiste belang in hoofde van die verzoeker heeft vastgesteld.

In het bestreden arrest wordt vastgesteld dat uit informatie die door de verwerende partij ter beschikking werd gesteld, blijkt dat de verzoekers op 6 juli 2017 naar hun land van herkomst werden verwijderd. Dit wordt door de verzoekers niet betwist, doch zij houden in het voorliggend verzoekschrift enkel voor dat zij intussen terug in België zijn, zonder enige nadere toelichting. Zij bevestigen dat zij "op het ogenblik van de zitting inderdaad [waren] gerepatrieerd".

Uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet volgt dat enkel de "in België verblijvende vreemdeling" een machtiging tot verblijf op grond van die bepaling kan aanvragen. Na te hebben vastgesteld dat de verzoekers niet langer in België verblijven, kon

de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dan ook zonder schending van die bepaling en op basis van de hem voorliggende gegevens oordelen dat zij niet langer over het rechtens vereiste actuele belang bij het beroep beschikken. Na een eventuele vernietiging van de aanvankelijk bestreden weigeringsbeslissing zou de aanvraag om machtiging tot verblijf immers moeten worden afgewezen zodat een eventuele vernietiging van die beslissing de verzoekers dus niet tot voordeel kan strekken. Het loutere gegeven dat de verzoekers intussen terug in België zouden verblijven, doet aan die vaststelling geen afbreuk nu zij geenszins aantonen dat dit reeds het geval was voordat het bestreden arrest werd genomen én dit aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bekend was.

Gelet op wat voorafgaat, kunnen de overige door de verzoekers aangevoerde grieven niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 1200 euro, elk voor een zesde.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op veertien november tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams